

Παρίσι που έγινε Πρωτομαγιά της δεκαετίας του '30 στο κοιμητήριο του Pere Lachaise και όπου οι Κομμουνάροι, άντρες και γυναίκες, πυροβολήθηκαν. Τοποθετήθηκαν στεφάνια και τραγουδήσαμε τη Διεθνή: «Εμπρός της Γης οι Κολασμένοι».

Και πάλι σωτή. Η Πρώτη Διεθνής πέθανε, και μαζί της φάνηκε να πεθαίνει και η ιδέα του σοσιαλισμού. Αλλά μέσα σε 10 χρόνια αναπτύχθηκαν σθεναρά συνδικάτα και σοσιαλιστικά κόμματα που οργάνωσαν, το 1889, τη Δεύτερη Διεθνή. Το σοσιαλιστικό κίνημα φαινόταν τόσο δυνατό που έμοιαζε να μπορεί να αποτρέψει τον επαπειλούμενο πόλεμο.

Φτάσαμε στο 1914. Το υπέροχο σοσιαλιστικό όραμα πάλι κατέρρευσε. Ο ευκαιριακός πασιφισμός και η γραφειοκρατία σκότωσαν τη Διεθνή. Ο εθνικισμός σήκωσε κεφάλι — μοιάζουν όλα τόσο γνωστά! Και πάλι μέσα από την ήττα ήρθε η νίκη: η Ρωσική Επανάσταση και οι συνέπειές της. Δημιουργήθηκε η Τρίτη Διεθνής που είχε μέλη της άτομα σε κρατικές αρχές. Ένα πανίσχυρο σοσιαλιστικό κίνημα.

Ήρθε το 1941 και η εισβολή των Γερμανών στη Σοβιετική Ένωση. Και πάλι ήταν ορατή μια μαζική ήττα του σοσιαλισμού. Ο Χίτλερ στη Μόσχα μέσα σε 6 βδομάδες ανέ-

τρεψε τους σοφούς. Οι Γερμανοί και οι Ρώσοι θα αλληλοκαταστραφούν προφήτεψε ο γερουσιαστής Χάρι Τρούμαν. Όμως και πάλι, και πάλι μέσα από ποτάμια δακρύων και αίματος, ξύπνησε μια καινούρια περίοδος για το σοσιαλισμό, αυτή τη φορά σε πολλές χώρες που απλώνονταν και στις τέσσερις ηπείρους.

Τώρα, ξανά η κατάρρευση, εξαιτίας της διαφθοράς, της γραφειοκρατίας στα κυβερνώντα κομμουνιστικά κόμματα και της πεποίθησης ότι ο σοσιαλισμός μπορεί να οικοδομηθεί σε μία μόνο χώρα. Ο ψυχρός πόλεμος απλώς επιδείνωσε την κατάσταση.

Αν η Ιστορία μάς διδάσκει ένα μάθημα, αυτό είναι ότι μέσα από αυτή την κατάσταση ένας καινούριος και καλύτερος σοσιαλισμός θα γεννηθεί και θα αναπτυχθεί. Ένα σοσιαλιστικό κίνημα νέου τύπου. Και αυτό γιατί μια νέα κρίση ξεσπά: η ίδια η Γη απειλείται. Οι Κόκκινοι πρέπει να συμμαχήσουν με τους Πράσινους στο μέλλον! Είμαι πεπεισμένος ότι πολλοί από εσάς θα συμμετέχετε σε αυτή τη νέα και συναρπαστική μάχη, στην οποία η απελευθέρωση της εργατικής τάξης δε θα συνιστά μόνο την απελευθέρωση της ανθρωπότητας, αλλά τη διάσωση του πλανήτη Γη.